

Не возводять ні мости, ні вежі...

Іван Андрусяк

Не возводять ні мости, ні вежі
псальмопівчі. Як тобі меж ними?
Доторкає до волосся вечір
язиком вологим і незримим.

Дівчинко, це прорізи цвітуть.
З меду квітка витече в долоню.
Для Рахилі кожна ніч холоне
і по грудях розтікає грудь.

А для тебе що я принесу?
Дим рапавий? Мічене кадило?
Я тобі віддамся, як людина.
Пристрітом жертовним поласуй.

Визволь з домовини цих квартир
маргінальні пестощі. А далі?
Гралі слів. Сумні салонні кралі.
Голуб на бантині. Не пусти...